

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 18 februari 2020

Uw brief van: 28/12/2019
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 52.008//PD
YM/EP

Betreft: vraag om advies betreffende het gebruik van de talen bij het opstellen van reglementaire teksten door de Duitstalige Gemeenschap naar aanleiding van een delegatie van bevoegdheden

In zitting van 14 februari 2020 onderzocht de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT), in verenigde afdelingen, uw vraag om advies betreffende het gebruik van de talen bij het opstellen van reglementaire teksten door de Duitstalige Gemeenschap, terwijl een geheel van hiermee overeenstemmende regels in het Frans verder blijft bestaan.

In uw vraag om advies deelt u het volgende mee (vertaling):

“(…)

Het uitgangspunt bestaat in het feit dat de Duitstalige Gemeenschap de uitoefening van verschillende bevoegdheden ondersteunt die tot dusver werden aangenomen door het Waalse Gewest. Dit betekent dat de Gemeenschap, als rechtsopvolger van Wallonië, de mogelijkheid heeft om de administratieve beslissingen te nemen overeenkomstig het geheel van regels dat haar werd toegestuurd en dat eventueel werd gewijzigd.

(…)

Mijn vraag aan u is de volgende: wat zeggen de wetten op het gebruik van de talen met betrekking tot een procedure overeenkomstig dewelke de originele teksten goedgekeurd in het Frans gedeeltelijk worden gewijzigd door bepalingen goedgekeurd in het Duits zonder dat het geheel van regels volledig wordt goedgekeurd in haar Duitse versie door het Parlement van de Gemeenschap? Hieruit vloeien hybride bepalingen voort waarvoor in eenzelfde zin de bepaling na wijziging gedeeltelijk wordt geformuleerd in het Frans en gedeeltelijk in het Duits.

(…)

De vraag wordt nog complexer wanneer het decreet van de Gemeenschap bepaalt dat bv. bepalingen van het Waals decreet betreffende de bescherming van de monumenten worden

ingetrokken en worden vervangen door bepalingen van het decreet van de Duitstalige Gemeenschap betreffende de bescherming van de monumenten, wetende dat de ingetrokken bepalingen goedgekeurd zijn in het Frans door het Waals Parlement, terwijl het decreet van de Gemeenschap verwijst naar de vertaalde versie en niet naar de originele tekst, maar elementen aan de originele tekst toevoegt in het Duits.

Het doel van de eerste vraag is om te achterhalen of en in welke mate enkel de vertaling van een originele tekst goedgekeurd in het Frans gedeeltelijk kan worden gewijzigd per decreet van het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap (zelfs als de vertaling is gemaakt door een beëdigd vertaler). Als het antwoord op deze vraag JA is, dan vloeit hieruit de tweede vraag voort, namelijk of de vertaling, inclusief de vertaalfouten, door een dergelijke procedure impliciet wordt erkend als geheel van bindende regels zonder dat deze vertaling gestemd wordt door een parlement (of het nu dat van Wallonië is of dat van de Duitstalige Gemeenschap).

(...)

*
*   *

Artikel 55 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI) bepaalt het volgende:

“Art. 55. Na hun afkondiging worden de decreten van het Vlaams Parlement met een Franse vertaling, de decreten van het Parlement van de Franse Gemeenschap met een Nederlandse vertaling, en de decreten van het Waals Parlement met een Nederlandse en een Duitse vertaling bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.”

In haar arrest nr. 59/94 van 14 juli 1994, uitgesproken naar aanleiding van de prejudiciële vragen betreffende artikel 56, § 1, van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, en artikel 76 van de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap, gesteld door de Raad van State, heeft het Grondwettelijk Hof (toen Arbitragehof genaamd) in haar overweging B.4 het volgende bepaald:

“B.4. De vraag of uit het gelijkheidsbeginsel voortvloeit dat de inwoners van het Duitse taalgebied het recht hebben om te beschikken over een authentieke Duitse tekst van de federale wetten, besluiten en verordeningen, betreft niet enkel de toegang tot de wetgeving voor het rechtssubject, maar houdt ook onmiddellijk verband met de organisatie en de werking van de instellingen die bij het normeren zijn betrokken.

Het recht voor een inwoner van het Duitse taalgebied op toegang tot de federale wettelijke en verordenende teksten in zijn eigen taal vereist niet noodzakelijkerwijze het bestaan van authentieke teksten.

Dat de Nederlandse en Franse teksten authentiek zijn terwijl de Duitse teksten officiële vertalingen zijn, vindt zijn grond in de organisatie zelf van de federale instellingen. Eisen dat een authentieke Duitse tekst van de federale wetten, besluiten en

verordeningen bestaat zou een reorganisatie van de structuren en van de werking van het Belgisch federatief stelsel vergen.

Het verschil steunt derhalve op een objectief criterium dat het onderscheid op een redelijke wijze verantwoordt. De wetsartikelen die het onderwerp zijn van de prejudiciële vragen schenden niet de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (vroegere artikelen 6 en 6bis) in zoverre zij niet voorzien in het bestaan van een authentieke Duitse tekst van de federale wetten, besluiten en verordeningen.”

Rekening houdend met artikel 55 BWHI verklaart de Vaste Commissie voor Taaltoezicht zich onbevoegd met betrekking tot voorliggend situatiebeeld aangezien het hier niet gaat om een zaak die rechtstreeks wordt behandeld door de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.